

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioann. Jonstoni|| Historiae Natvralis|| De|| Piscibvs|| Et Cetis|| Libri V||

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLXVII.

VD18 90529014

Illustration: Tab. XVI. Anthias Rondeleti rond Kopff [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11089

Tab. XVI.

Anthias Rondelli: rond Kopf

Anthias Rond. gellia conformis.

ein art bolch.

Anthias tertius.

Anthias prior.

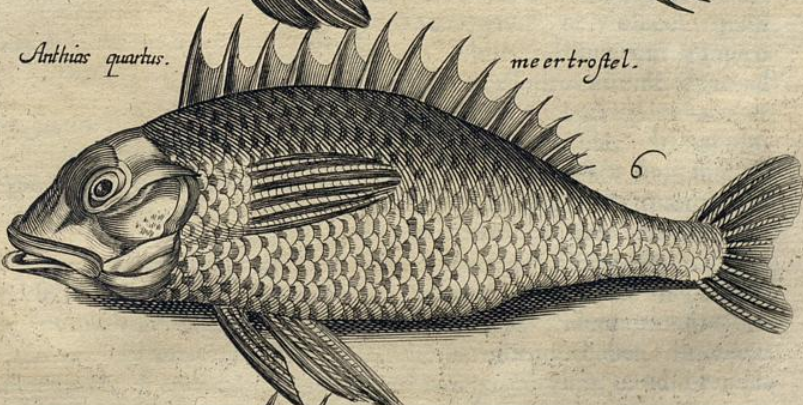

Anthias secundus.

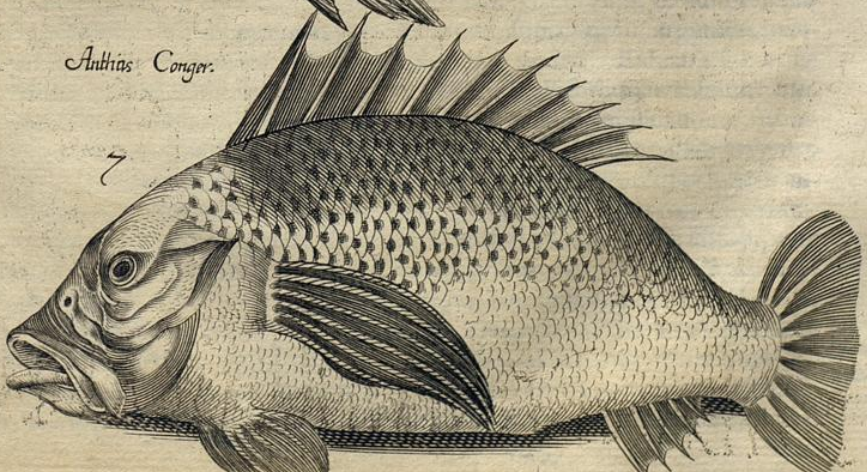

Anthias quartus.

meertroffel.

Anthias Conger.

ARTICVLVS XIV.

De Anthiis.

TAB. XV. 1. 2. 4. 5. 6. 7.

Anthiarum nomen omnibus piscibus latis imposuit Bellonius, sed male: nec idoneum testem habet; nec omnes lati tam pulchri, ut vel Anthiae, vel Callictydes, vel Callionymi dici possint. Ex squammofarum esse genere, dubium; a corporis floriditate nomen apud Graecos accepisse, certum. Ἀλωπίαν eundem ipse Aristoteles facit. Athenaeus κώλαχος et καλωπύγιος dicitur, ἔλωπι vocavere quidam, quo nomine et ille, cui squammae contra aliorum piscium morem ad os versus tribuuntur, insignitur: sacrum alii seu quod magnus sit, ut morbum comitiale, qui magnus est, sacrum dicimus: seu quod quo loco Anthias est, ibi nullam bestiam esse confessum sit, vocant. Hicetius λύκον dici tradit, quod male in λεύκον Rondeletius vertit. Hesychius enim ἰχθῦν ποιὸν λύκον appellari asserit. Quatuor ipsorum genera ab Oppiano ponuntur.

τὰς ὀφθαλμοὺς, ut Scholiafles meus exponit, Aelianus cetacei generis et ore robusto facit,) squammofus et latus piscis, quem ex eo, quod supercilia oculos ambient, Aulopiam esse colligas, ponitur. Aldrovandus quatuor quoque Anthiarum nomine e diversis locis sibi missos ponit, sed pro iis non obrudit. Primi venter totus argenteis squammis resplendet: lateribus aureae intermiscetur: In dorso, quod fuliginosum, unica tantum pinna duodecim armata aculeis visitur, ventris pinnae ad castaneum vergunt. Branchiarum opercula ex aureo et violaceo variant. Labrum inferius tum intus, tum foris ex flavo virefcit, quod peculiaris notae loco esse potest. Alter toto dorso pinnis duabus dorfi et quae retro anum est, vi- ret. Vertice capitis aterrimo, cervi- ce et labro inferiore interna parte purpurascens. Ossibus branchia- rum auro resplendentibus, ventre to- to argenteo purpura permixto. Ter- tius tam maculis violaceis toto cor- pore variegatur, ut violaceus quasi totus videatur. Pinnarum numero cum superioribus convenit, quae ad branchias, vergunt ad violaceum, et in extremo roseae sunt. Iris oculo- rum et mentum roseo sanguineove colore, specificam et ob quam solam dignosci potest notam, in eo consti- tuunt. Quarto inusitata est oculorum ac praesertim pupillae magnitudo et pulchritudo: iridem ex aureo ro- seoque permixtam habet. In capite retro oculos, cervice, et ad branchi- as, amethystino, aureo, argenteo, cae- ruleoque variat. Labrum superius habet viride, inferius caeruleum: lin- guam maximam candicantem. Ven- trem primum viridem, dein argento et auro ad podicem usque splenden- tem, ad caudam usque roseum et san- guineum. Locus Anthiis in faxis, quae tamen aliquando, cum ἀθηναίος ὄ- στρος ἐλαύνει, deserunt. Ἀνάγκη δὴ πε τὸν χῶρον ἀθήρον εἶναι, * locum absque bel- licis esse ubi habitant: quod forte in- ter φύσεως ἀπόβητα reputandum est. Unde sacri, ut superius dictum, dicun- tur.

Aelian. H. A. l. 13. c. 17.

Aldrovand. de Piscibus l. 1. c. 19.

Oppian. Ha- lieut. lib. 1. v. 254.

Ζαυτοὶ ἀργεννοῖτε, τὸ δὲ τρίτον αἶμα κελευνοί. Ἄλλες δ' εὐσπέες τε, καὶ αὐλωπέες κα- λεύσιν.

Sunt flavae et niveae, sunt atro sanguine fuscae Evops atque Auceps alios hoc nomine dicunt.

Totidem et Rondeletius posuit; quorum vix aliquis, cum omnes den- tati sunt, Anthiae vero Oppiano eden- tuli, probatur. Prior totus corpore et pinnis rubens, Pagri aut Cinaedi modo, ad imberbes Mullos referri pot- est. Alter Aselli species est: quod ne- que salitus, neque vento siccatus, ser- vari potest, vel calidiori in Gallia coe- lo, vel occultae qualitati adscriben- dum est. Tertium ad Turdos pertine- re stellulae, quas in pinna ad anum ge- rit, et corporis forma testantur. Ocu- los habet magnos, rotundos, purpu- reos, et rubros. Podicem magnum e quo intestinum rubro viridique distin- ctum excidit. Pro quarto, (hujus ge- neris Oppianus εὐσπέες καὶ αὐλωπέες vo- cat, id est εὐοφθαλμοὺς et ἐπιμήκεις κατὰ

* Aelian. H. Animal. l. 8. c. 28.

